

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

PRENUMERATA: miesięcznie 1'35 zł.
kwartalnie 4'00 zł. — półrocznie 8'00 zł.
rocznie 16' — zł.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.
KONTO CZEKOWE P. K. O. NR. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ	
1 strona wiersz	75 groszy
Kronika	50 "
Nadesłane	40 "
Zwykłe	20 "

„PAMIĘTAJ, ŻE JEŚLI COKOLWIEK KUPUJESZ U ŻYDA LUB SPRZEDAJESZ ŻYDOWI, DAJESZ MU ZAROBEK I TYM ZAROBKIEM POWIĘKSZASZ MAJĄTEK ŻYDOWSKI A ZMNIEJSZASZ NASZ MAJĄTEK POLSKI“.

Sąd Okręgowy w Krakowie.
Wydział III.

Dnia 11 maja 1934 r.

Sygn. III. Pr. 77. 34.

Sąd Okręgowy Wydział III Karny w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał następujące

postanowienie:

I. Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. kar. zarządzoną i wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie, dnia 8 maja 1934 r. konfiskatę czasopisma „Hasło Podwawelskie“ Nr. 20, z dnia 13 maja 1934 r., z powodu treści:

1. artykułu zamieszczonego na stronie 5, w ustępie od słów: „Zbiorowy odruch“, do końca wraz z tytułem, albowiem treść tego artykułu, zawiera znamiona wyst. z art. 156 kk.

2. artykułu zamieszczonego na stronie 6, w ustępie od słów: „Precz z żydami“, do końca wraz z tytułem, albowiem treść tego artykułu zawiera znamiona wyst. z art. 170 kk.

II. Zakazuje się dalszego rozszerzenia skonfiskowanej treści powyższych artykułów, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma: „Hasło Podwawelskie“ i w Dzienniku urzędowym.

III. Cały nakład skonfiskowanego druku, ma być zniszczony.

Przewodniczący: Dr. Hubl wr. — Prezes Sądu Okręgowego. — Protokolant: Kobylarz wr. — Za zgodność Sekretarz (podpis nieczytelny).

Zbiorowa odpowiedź Polski

p. Miedzińskiemu!

POKŁOSIE WIELKIEJ ANKIETY „HASŁA PODWAWELSKIEGO“.

Kraków, w maju.

Przez długi szereg tygodni drukowaliśmy na łamach naszego pisma głosy wszystkich Polaków o aktualnym obecnie zagadnieniu rozwiązania kwestji żydowskiej, głosy napływające ze wszystkich stron naszego kraju. Na biurku naszym zjawiały się codziennie stopy listów, które przy nosiły odpowiedzi, jak należy budować Polskę nową i jej potęgę. Z pod

Wilna, Lwowa, Warszawy, Poznania, z nad modrego Bałtyku i od pnących się dumnie w niebo Tatry płynęły marzeniem wykolysane sny o wielkiej Polsce i świetlanej przyszłości. Pisali ludzie na wysokich stanowiskach, inteligenci, robotnicy, chłopci, młodzież szkolna i uniwersytecka, pisały nawet dzieci, co drżąca ręką trzymały pióra...

Jakkolwiek można było odróżnić dwa sposoby rozwiązania to jednak stanowiska naszego to nie osłabia, bo wszyscy zażądali bezwzględnie rozwiązania tą, lub inną drogą. A zatem owocem naszej Ankiety jest **UZNANIE WYZWOLENIA SIĘ Z POD PRZEWAGI ŻYDÓW** i to we wszystkich dziedzinach życia polskiego. I w tem leży głębokie znaczenie i wielki sukces naszych poczynań, że **NARÓD POLSKI DOSZEDŁ DO PRZEKONANIA, IŻ KONIECZNOŚĆ ROZWIĄZANIA KWESTJI ŻYDOWSKIEJ JEST NAJWAŻNIEJSZYM ZAGADNIENIEM OBECNEJ POLITYKI POLSKIEJ!**

Ankieta nasza była

Cała Polska, Cały Naród odpowiedział na nasz apel.

W tych listach kryła się wielka miłość do Polski i do ludu, który przeżywa cichą, ale bolesną tragedję, kryło się

albo 2) **SPOŁECZEŃSTWO** przez bojkot gospodarczy, uświadamianie i popieranie swoich.

ŻĄDANIE EUROPEJSKIEGO ROZWIĄZANIA KWESTJI ŻYDOWSKIEJ.

Ankieta nasza wykazała jeszcze raz, że sprawa odżydzenia Polski nie jest tylko programem politycznym, **ALE JEST KWESTJĄ SPOŁECZNĄ, JEST NAKAZEM DZIEJOWYM**, którego realizację przyspieszyć należy.

Wśród wielu, wielu zdań wyłoniły się dwa projekty: kwestję żydowską ma rozwiązać:

albo 1) **RZĄD POLSKI** drogą różnych dekretów i ustaw,

wielkim plebiscytem całego Narodu,

którego wynik jest potwierdzeniem naszych żądań, jest dalszym aktem walki o prawa dla Polaków. **MOŻNA POWIEDZIEĆ ŚMIAŁO, ŻE OD CZASU UZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI NA ŻADNE ZJAWISKO SPOŁECZNE NIE ZAREAGOWAŁ NARÓD TAK SILNIE, JAK TO UCZYNIŁ TERAZ, DAJĄC WYRAZ NIEZADOWOLENIA Z ISTNIEJĄCEGO STANU, oraz domagając się bezwzględnego rozwiązania sprawy, która paraliżuje wszelkie poczynania narodu.**

NICTW POLITYCZNYCH, aby zajęły w tej sprawie przychylnie stanowisko.

Wśród wielu projektów wyłoniła się myśl odwołania się do narodu, któryby przez

OFICJALNY PLEBISCYT

tę sprawę rozstrzygnął po swej myśli. W tej wielkiej ilości projektów wszyscy odnajdziemy

JEDNĄ MYŚL,

myśl o jaknajszyczym rozwiązaniu palącej kwestji, której pomyślnie rozstrzygnięcie wprowadzi naród na nowe drogi pracy dla przyszłych pokoleń, dla dobra ojczyzny.

Troska o lepsze Jutro Polski o poprawę losu 30-miljonowego narodu przyświecała nam stale. To też dziś z przyjemnością podajemy

P. Miedzińskiemu kulturalny i europejski program

rozwiązania kwestji żydowskiej w Polsce, tembardziej, że nie jest to zdanie nasze, ale

ZBIOROWA ODPOWIEDŹ POLSKI, która na nasze wezwanie wypowiedziała się śmiało i otwarcie.

OBUWIE tylko ręcznej własnej produkcji
bezkonkurencyjne trwałe i tanie

polecany w bogatym wyborze

Wytwórnia obuwia „FRANKO“

KRAKÓW, FLORJAŃSKA 29 (w sieni) KRAKÓW
PRZYJMUJE SIĘ TEŻ ZAMÓWIENIA DO MIARY

ZWIEDZAJCIE NAJLICZNIEJ

V. TARGI KATOWICKIE

19. V. do 3. VI. 1934. Teren wystawowy przy parku Kościuszki w KATOWICACH

„Niema mowy o uzdrowieniu narodów przed wyłączeniem żydów”!

TEODOR FRITSCH

JESTEŚMY PIERWSZYM PI-SMEM W POLSCE, KTÓRE NA PYTANIE MIN. MIEDZIŃSKIEGO DAJE ODPOWIEDZ I TO ODPOWIEDZ ZBIOROWĄ.

Oto godny ludzi XX wieku kulturalny i europejski program rozwiązania kwestji żydowskiej w Polsce:

1) Zamknąć granice polskie dla obcych żydów.

2) Wysiedlić wszystkich, którzy przybyli w granice Polski po uzyskaniu niepodległości.

3) Komunistów i dezertów pozbawiać praw obywatelskich i deportować.

4) Niedopuszczać żydów do żadnych stanowisk publicznych.

5) Oczyszczyć życie polskie i literaturę z naleciałości żydowskich.

6) Zorganizować akcję uświadamiania społeczeństwa o niebezpieczeństwie żydowskim.

7) Popierać tylko prasę i instytucje polskie — aryjskie.

8) Wprowadzić „numerus clausus“ we wszystkich dziedzinach życia polskiego.

9) Wezwać stronnictwa polityczne do wypowiedzenia się w sprawie kwestji żydowskiej.

10) Zezwolić na bojkot żydowskich instytucji.

Oto ogólne zarysy rozwiązania kwestji żydowskiej, rozwiązanie kulturalnego i europejskiego. Sądzymy, że realizacja tych „DZIESIĘCIU PRZYKAZAŃ“ nowoczesnego Polaka będzie wielkim krokiem ku odzyskanej Polsce.

A TERAZ CZEKAMY NA KULTURALNĄ REALIZACJĘ EUROPEJSKIEGO PROGRAMU ROZWIĄZANIA KWESTJI ŻYDOWSKIEJ W POLSCE!

Redakcja

Hasła Podwawelskiego.

Wykrycie antyfaszystowskiego spisku we Włoszech.

Leo Ginsburg z Odessy na czele.

(Oryginalna korespondencja H. P.)

DYKTATURY WŁOSKIEJ.

Dziennik włoski „GAZETTA DEL POPOLO DELLA SERA“ przynosi na pierwszej stronie rewelacyjną wiadomość w artykule pt.: „WYKRYCIE I UJECIE ŻYDOWSKO-ANTYFASZYSTOWSKIEJ ORGANIZACJI“, że na czele spisku STALI WYŁĄCZNIE ŻYDZI, oraz publikuje nazwiska 16 spiskowców żydowskich.

Na czele tej organizacji stał żyd nazwiskiem LEO GINSBURG z Odessy.

Ku wielkiemu zdziwieniu włoskich syjonistów na liście zamachowców znalazł się przywódca włoskiej mło-

dzieży syjonistycznej, KTÓRY W BIEGŁYM ROKU ZOSTAŁ ODZNACZONY PRZEZ MUSSOLINI'EGO.

Prasa włoska przyjęła ten fakt z niesłychanym oburzeniem, a dziennik rzymski „IL TEVERE“ wyciąga z tego faktu następujące wnioski:

1. Zapewnienia żydów o wierności do faszyzmu, Włoch i Mussolini'ego są świadomym kłamstwem!

2. Żydzi będą zawsze dążyć do obalenia istniejącego porządku.

3. FASZYZM WŁOSKI MUSI NARESZCIE STAĆ SIĘ ANTYSEMICKI.

—50—

Neofici żydowscy awangardą w podboju Arjów.

Katowice w maju.

Istniał przed laty w społeczeństwie polskim wielki prąd, dążący do asymilacji żydów ze społeczeństwem polskim, przedewszystkiem przez przyjmowanie chrześcijaństwa. Pod wpływem aktualności tego prądu wychodziło nawet w Warszawie jakiś czas pismo tygodniowe, redagowane przez neofitów i asymilatorów, a popierane przez Polaków.

Po tej „wielkiej“ akcji nie został dzisiaj nawet ślad. Asymilacja na gruncie polskim nie przyjęła się wcale i cała ta afery asymilacyjna haniebnie zbankrutowała.

Wspominamy to wszystko tylko mimochodem, ażeby nawiązać do tematu, który ciśnie z tem się łączy,

mianowicie, chcemy postawić sobie pytanie: jaką wartość przedstawiają neofici żydowscy dla społeczeństw aryjskich wogóle, a dla Polski w szczególności? i zarazem odpowiedzieć na to pytanie.

Kwestja asymilacji żydostwa jest zagadnieniem tak trudnym do rozwiązania, jak trudnym jest skonstruowanie perpetuum mobile — mechanizmu wiecznego ruchu. Albowiem żydostwo w żadnym wypadku do asymilacji się nie nada i nigdy nie zasymiluje się. Toż widzimy obecnie w Hiszpanii, że najstarsze tamtejsze rody, które od wieków uważane były za czystej krwi rody hiszpańskie, zasymilowane przed wielu wiekami, obecnie niemal szczytają się, że posia-

dają w sobie krew żydowską i zwoleńca zaczynają wracać do ghetta. Robią to nawet najwyżsi dostojnicy państwa. Sam b. minister republiki Rubio jawnie przyznał się do swego pochodzenia żydowskiego.

Mamy i w Polsce mnóstwo rodzin, pochodzących od przodków żydowskich. Niema dziedziny życia społecznego, gospodarczego, naukowego, państwowego, komunalnego, samorządowego i t. d., w której nie widzielibyśmy żydów. Każdy dział pracy społecznej jest obecnie nimi zalany. Siedzą tam albo żydzi, albo eks-żydzi, zarówno w jednym, jak i w drugim wypadku zawsze niebezpieczni dla narodowego życia polskiego, dla czyściwości naszych obyczajów, dla moralności publicznej wogóle. I nie można się dziwić, że żydzi nie mogą obejść się bez szacherek i łajdactw. Ten „naród wybrany“ ma już we rwi zemstę, zemstę, którą każde dziecko żydowskie wysysało z piersi matki, tak, jak aryjczycy wysysają miłość ojczyzny, poczucie honoru i uczciwość. Żydzi mszczą się za przeszłość, za poniżenia dawnych wieków, za prześladowania z ręki narodów aryjskich, które już w wiekach średnich rozumiały doskonale, czem grozi zalew żydowski. Tę obronę widzimy na przestrzeni całego itsnienia państw chrześcijańskich, widzimy ją nawet już za czasów starożytnego Rzymu. Jeśli zechcemy śledzić rozwój moralności publicznej w ciągu wieków i w różnych państwach, zobaczymy charakterystyczny fakt, że w państwach i w epokach, kiedy żydzi dochodzili do głosu, zaznaczał się bardzo spadek moralności publicznej.

Należy wyzbyc się iluzji, jakoby neofici wraz z przyjęciem chrześcijaństwa zmienili się odrazu w stuprocentowych aryjczyków. Nigdy na świecie! Zarówno biologicznie, jak i moralnie taka przemiana jest absolutnie nie możliwa. I żydzi dzisiaj nie robią nawet wielkiego gwałtu z tego powodu. Przyjmują oczy na te fakty, gdyż neofici, mimo pozornego zerwania z dawnym swoim środowiskiem, bynajmniej nie zrywają z niem, jakby się zdawać mogło. Ghetto posiada jakąś tajemniczą i nieprzepartą siłę przyciągającą, od której bodajże niema sposobu uwolnić się. Dlatego neofita poostanie w głębi duszy zawsze żydem, choćby go tysiącokrotnie kropić wodą święconą. Jest on nadal żydem i pozostanie nim na zawsze. Neofitów żydowskich, rasowo zupełnie nam obcych można z powodzeniem uznać za

Przez uświadomienie i prasę do odzyskania Polski.

Sprawa odzyskania Polski podniesiona przez posła Miedzińskiego w komisji budżetowej — obudziła z letargu nareszcie wielu aryjczyków — Polaków. Mówię — wielu — bo większość ich zachowuje się jeszcze z apatją i zrezerwą wobec niebezpieczeństwa żydowskiego, które grozi już Polsce i jej prawowitym włodarzom. Niesłychane zażydzenie Polski — jak wiemy z historii — datuje się od wieków, a powodem tego, była tolerancja ówczesnych władców, którzy rzekomo dla podniesienia handlu w Polsce — specjalnie żydów zapraszali z różnych stron świata do objęcia w swe szpony przemysłu i handlu w Polsce. — Z tego powodu już wówczas kupiectwo polskie ponosiło olbrzymie straty i rugowane było przez żydostwo! Żydzi wyrzucani już wówczas z wszystkich państw europejskich — masami imigrowali do Polski, korzystając skwapliwie z tego zaproszenia. Natrafiwszy na podatny grunt dla swego rozwoju w Polsce, ujarzmili do tego stopnia całą naród polski, że począwszy od szlachcica i mieszczańca, a skończywszy na biednym chłopku — opanowali wszystkich.

SKONFISKOWANO.

Dalej pomocnym w tym kierunku organem do omijania i wydalania żydów z Polski — powinno być Duchowieństwo polskie, które nietylko o dobro duszy, a także o dobro i ciała powierzonej sobie trzody — dbać winno. Na kazaniach w kościołach i na zebraniach katolickich nie słyzy się ani jednego słowa z ust kapłana, by ostrzegł swoich parafjan i słuchaczy katolików przed niebezpieczeństwem i zgnilizną żydowską — nie słyzy się przestrogi: „omijajcie żyda“ — nie kupujcie i nie sprzedawajcie nic żydowi“, mimo, że kapłani dobrze wiedzą o machinacjach, zdradzie i kręactwach żydowskich i o ich plugawej literaturze! Zupełnie przeciwnie postępują rabini żydowscy.

A wychowawcy młodzieży polskiej nauczycielstwo? Czy choćby jednym słowem pouczają oddaną sobie młodzież szkolną o niebezpieczeństwie żydowskim?

Przeważna większość społeczeństwa polskiego — tj. inteligencja, mieszczaństwo i chłop — lgnie do sklepów i składów żydowskich — nawet w niedzielę i dni świąteczne — ku większej hańbie Narodu Polskiego i wiary katolickiej!

Z tego wszystkiego wynika, że nastąpiła tutaj już niejako „Reinkarnacja“ duszy żydowskiej do dusz społeczeństwa polskiego, jako szczepu aryjskiego! Przyczyną zaś tego jest brak w wysokim stopniu poczucia honoru narodowego, osobistej ambicji, a przedewszystkiem zupełny brak uświadomienia względnie oświaty!

Dźwignią prawdziwej oświaty dla społeczeństwa polskiego, celem wyzwolenia go z opresji żydowskiej jest **jedynie prasa czysto polska!**

Ale czy mamy ją w Polsce? Tak! ale w znikomej liczbie!

Jedynym organem tej tak potrzebnej u nas prasy polskiej, który niewzruszenie, odważnie i prawdziwie po rycersku i bohatersku walczy od wielu lat z plagą żydowską i dosadnie, a skutecznie broni i oświeca społeczeństwo polskie — jest tylko „**Hasło Podwawelskie**“.

Pojawiają się i inne dzienniki polskie: jak „Przewodnik Katolicki“, „Kurjer Lwowski“ które w znacznej mierze pomagają „Hasłu Podwawelskiemu“ w tępieniu tej szarańczy żydowskiej!

Poza tymi i innymi aryjskimi dziennikami — cała Polska zalana jest prasą wzgl. „bibułą“ żydowsko-masońską lub też dziennikami na oko polskimi — jednak z żydami społeczeństwem, z których żadnej prawdy ani aryjskiego uświadomienia doczytać się nie można — i to jest wielkim nieszczęściem społeczeństwa polskiego!

Edmund Andrysik.

SKONFISKOWANO.

PIJCIĘ ZNAKOMITE PIWO OKOCIMSKIE

MARCOWE, EKSPORTOWE, PORTER w sezonie zimowym ŚWIĘTOJANSKIE

wangardę żydowskiego machiawelizmu, wysyłaną dla zdobywania społeczeństw aryjskich. Nadto, ta neoficka awangarda wprowadza w zdrowe organizmy tych społeczeństw, do których wchodzi, czynnik rozkładu, fermentu, szczepionki defetyzmu, buntu i niweluje wszelką moralność, sprowadzając ją lub próbując sprowadzić do poziomu moralności judajskiej.

Dlatego też, zrozumiałwszy czem są neofici, niektóre narody wszelkimi siłami bronią się przeciwko przenikaniu do ich warstw szczepionki żydowskiej pod jakimkolwiek pozorem. Widzimy w nie-

których państwach coraz drastyczniejsze zarządzenia eliminacji krwi żydowskiej z całą konsekwencją.

Polska nie może pozostać w tyle za narodami dostatecznie uświadomionymi o szkodliwości i zbrodniczości neofitów. Walka nasza musi obejmować zarówno istotnych żydów, jak i ich awangardę neoficką. Nie może być wyboru. Naród polski chce być czysty i musi być czysty. Konkubinat polsko - żydowski jest zbrodnią przeciwko krwi własnej, własne mu narodowi i tym bohaterom naszym na przestrzeni dziesięciu wieków, którzy krew swoją lali na rozlicznych polach walk nie dla Judeo-

Polski, ale dla Polski czystej krwi, dla Polski wielkiej i bez skazy. A żydzi są nie tylko skazą na naszym organizmie, ale brudną, ohydą plamą, co piecze, jak świeży wciąż policzek.

Każdy, komu drogą jest czystość naszej rasy słowiańskiej, czystość naszego narodu ten musi stanąć do walki, musi podjąć sztandar i iść naprzód aż do zwycięstwa. Musimy mieć Polskę idealnie czystą, Polskę taką, jaką wymarzyliśmy sobie w najszczytniejszych naszych marzeniach.

Sewer Jugurta.

—oś—

dowstwa w wytwarzającej się obecnie rzeczywistości.

Ruch ludowy zmuszony będzie wypowiedzieć żydom **BEZWZGLĘDNĄ WALKĘ** na gruncie przedewszystkiem gospodarczym. Chłopi nie mogą spocząć, aż handel produktami rolnymi znajdzie się w rękach chrześcijańsko-aryjskich zwłaszcza zaś spółdzielczości.

Program ludowców jest bardzo radykalny i rzeczowy. Nacisk położony na stronę gospodarczą jest konieczny, jeśli się zważy, że cały handel i przemysł wiejski spoczywa w rękach żydowskich. Dlatego słusznie wysuwa się hasło **UZDROWIENIA WSI**, nadania jej własnego kierunku, wolnego od naleciałości obcych, niearyjskich.

Chłop, który był ostoją bytu narodowego, obrońcą polskości i języka ma dzisiaj prawo stanowić o sobie.

Jako najbardziej zagrożony inwazją żydostwa musi w tej kwestji zajęć zdecydowane stanowisko. Z drugiej strony — jak słusznie zauważa autor cytowanego artykułu — „Polska nie może ponosić kosztów niekorzystnego kształtowania się losów „wybranego narodu“.

Tak kończy swój artykuł p. P. S.:

„Nadszedł czas, gdy zorganizowany ruch ludowy w sprawie żydowskiej musi wysunąć hasło wyraźne, zgodne z prawdziwymi nastrojami wsi. Idą czasy, które nie znoszą nieszczerych formulek, zrodzonych z chęci zamazania wyraźnych linii ze względów oportunistycznych.

Wali się niezrównana do niedawna potęga rozrzuconego po świecie Izraela, jego zmierzchnadchodzi. **CHŁOPI POLSCY TEJ POTĘGI BRONIĆ NIE MYŚLĄ ANI DALSZYCH OFIAR DLA NIEGO PONOSIĆ NIE ZAMIERZAJĄ.** W swoich hasłach społeczno - gospodarczych chłopci muszą pójść daleko, aż do położenia tamy kapitalizmowi, nie powinni się cofnąć na wet przed ograniczeniem własności, jeżeli tego zajdzie potrzeba. Przy tem wszystkim jednak ze szczególnym naciskiem chłopci dążyć muszą do unarodowienia handlu i wogóle pośrednictwa i do oddania warsztatów pracy, zwłaszcza ziemi w ręce polskiego narodu, a to celem choćby zabezpieczenia się, by czynniki niepolskie w ciężkich chwilach dziejowych nie mogły współdziałać w kierunku odcinania rdzenia polskich i podstawowych dla narodu grup społecznych od wpływów na państwo“.

Jak więc widzimy z cytowanego artykułu chłopci wypowiadają **ZDECYDOWANĄ WALKĘ**

żydostwu. Rzadko kiedy postawił kto tak śmiało i radykalnie sprawę rozwiązania kwestji żydowskiej, nie mówiąc oczywiście o stronnictwach, których naczelnym hasłem jest walka z żydostwem.

To stanowisko Stronnictwa Ludowego jest nie tylko nieszkodliwym, ciosu, jako chłopu pol., chcieli zadać żydzi, ale jest szczęśliwym **POCIĄGNIĘCIEM POLITYCZNYM**, które zjedna mu wielu zwolenników i w wyjaśnionej sytuacji pozostawi tych, którzy dotychczas wyczekiwali na odpowiedź i zdecydowane stanowisko w kwestji żydowskiej. I choć (co z pewnością nastąpi) podniosą się głosy ispirowane przez odłamy masonsko - żydowskie, to jednak do rozłamu przyjsć nie może, gdyż olbrzymia masa chłopstwa polskiego powita ten fakt walki z zalewem żydowskim z entuzjazmem.

Sensacyjne orzeczenie sadu w Zürichu

w sprawie o obrazę narodu żydowskiego.

PRZED PROCESEM „HASŁA POD WAWELSKIEGO“ I „BŁYSKAWICY“ W KATOWICACH.

Zürich, 18 maja 1934.

(Aug.) Pewien żydowski adwokat w Zürichu złożył do prokuratury zürichskiej przed kilkoma tygodniami skargę na ruchliwego działacza narodowo-socjal. Teodora Fischera, wydawcę czasopisma nar.-socjal. „DER EIDGENOSSE“ (oficjalny organ nar. socjal. partji) o obrazę narodu żydowskiego, której rzekomo dopuścił się oskarżony w artykule, drukowanym w swem piśmie, w którym między innymi były następujące zdania: „**ŻYDOSTWO JEST ZORGANIZOWANEM PRZESTĘPSTWEM**“, „**WSZYSCY ŻYDZI MUSZĄ ZGINAĆ**“, „**NARODY MUSZĄ SIĘ UWOLNIĆ OD ZŁA**“. W treści tych zdań dopatrzył się oskarżyciel obrazy narodu żydowskiego, a jako żyd uczył się tem dotknięty i wniósł

(Oryginalna korespondencja H. P.)

skargę matywując ją art. 91 szwajcarskiego kodeksu karnego.

Sąd jednak stanął w wyroku na stanowisku negatywnem i pretensję adwokata żydowskiego oddalił. Wyrok umotywował tem, że stojąc na stanowisku lojalności wobec każdej religji i narodu, nie mógł zastosować tego w stosunku do żydów, **KTÓRZY NIE POSIADAJĄ WŁASNEGO PAŃSTWA I NIE SĄ JAKO NA RÓD OSOBOWOŚCIĄ PRAWNĄ**, pozatem sąd doszedł do przekonania że artykuł i zdania, na które powoływał się oskarżyciel, nie są skierowane przeciw jego osobie i tem samem prawnie skargę odrzucił.

Postanowienie sądu w Zürichu ma tem większe znaczenie, że podobne procesy o „obrazę narodu i religji żydowskiej“ toczą się w Bazylei

i Bernie, a skierowane są przeciw działaczom i wydawcom antysemitycznych czasopism.

(Nadmieniamy, że również i w Polsce w Katowicach, odbędzie się sensacyjny proces o „**falszowanie talmudu**“, w którym w charakterze oskarżonych staje „**HASŁO PODWAWELSKIE**“ i nar. socjal. „**BŁYSKAWICA**“. przyp. Red.)

Ataki żydów są skierowane przedewszystkiem na badaczy „**protokołów mędrców Syjonu**“, w obawie, że zdemaskują prawdziwego ich ducha.

Należy się spodziewać, że i te procesy zakończą się, jak zürichski, co oczywiście po klęsce w Zürichu, byłoby nowym, wielkim ciosem dla wszechświatowego żydostwa.

—oś—

Stronnictwo Ludowe; za rozwiązaniem kwesji żydowskiej.

Właściwie do niedawna nie było znane oficjalne stanowisko ludowców w najważniejszym zagadnieniu dnia dzisiejszego, jakim bezspornie jest kwestja żydowska. Dziś jednak sprawa ta przybrała wyraźne oblicze i skryształizowała się w zdecydowanej formie.

Organ Stronnictwa Ludowego „**PIAST**“, wychodzący w Krakowie w numerze 26 poświęca zagadnieniu żydowskiemu rzeczowo opracowany artykuł p. P. S. pt. „**WOBEC CHWIEJĄCEJ SIĘ POTĘGI ŻYDOWSTWA — NACJONALIZM ŻYDOWSKI**“.

Artykuł ogarnia w skromnych ramach olbrzymi materiał, a traktuje go z punktu widzenia trzeźwego krytyka, który doskonale obserwuje zarówno polityczne, jak i psychologiczne położenie żydostwa.

Najbardziej rzeczowo ujęty jest stosunek chłopca polskiego do kwestji żydowskiej, **STOSUNEK JASNY I BEZKOMPROMISOWY**, wynikły z obserwacji, która nauczyła chłopca polskiego patrzeć rozumnie i krytycznie na rozwój wypadków, który kształtuje się tylko na korzyść żydów.

Dlatego też ruch antyżydowski, ogarniający świat, nie może być obojętny i chłopu polskiemu. „**Zachwiała się potęga Izraela**“ — pisze „**Piast**“.

„Żywiolowy ruch antyżydowski wybuchnął naprzód w Niemczech, a obecnie jesteśmy świad-

kami, jak fala antyżydowska płynie przez świat z wielką siłą, a unarodowienie społeczeństwa na całej linii od żydów się odcinają, traktując ich nie jako odrębne wyznanie, ale jako obcą rasę, z którą nie należy wchodzić w żadne stosunki bliższe, nie mówiąc już o pokrewieństwie krwi. Rasizm hitlerowski próbuje temu dążeniu nadać nawet pewne podstawy naukowe“.

Ten właśnie żywiolowy ruch nie może ominąć i wsi polskiej, która w najwyższym stopniu jest zagrożona niebezpieczeństwem żydowskiem. — Piszcie dalej „**Piast**“:

„Mamy przecież 3 miliony 300 tysięcy żydów i coraz częściej pisze się o Polsce, jako o „**matczynie**“ judaizmu.

Ruch ludowy nie miał w tej sprawie urobionego poglądu. Żydostwo wyciągało doń swe macki za pomocą masonerji, pragnącej odwrócić uwagę od kwestji żydowskiej hasłami pozorowanej radykalizacji społecznej, które w praktyce często przeobrażały się w tanią demagogję, zabijającą w zarodku istotę demokracji.

Dziś ruch ludowy musi się odciąć od wszelkich obcych wpływów jako od prądów zabójczych nie tylko dla ducha narodu, ale także dla interesów wsi. Ruch ludowy musi być samodzielny,

niezależny od obcych potęg, zwłaszcza od żydostwa i zakonspirowanych macek aryjskich, służących judaizmowi. Żydostwo nigdzie nie wywarło dodatniego wpływu na stosunki wewnętrzne poszczególnych narodów. W Polsce stało się ono źródłem wielu ujemnych zjawisk, a jeżeli chodzi o chłopca polskiego, to ma on z żydostwem specjalne parochunki“.

Wielkim niebezpieczeństwem są żydzi dla młodzieży wiejskiej, która systematycznie wypierana ze szkół stanowi już znikomym procentem społeczności studjującej:

„W czasie, gdy synowie chłopscy znikają z uniwersytetów, a nawet ze szkół średnich, żydzi zajmują je w stosunku nieproporcjonalnym do swojej liczby, wytwarzając liczny narybek przyszłej inteligencji w państwie“.

Ten stan rzeczy, który zagraża b. poważnie przedewszystkiem masom ludowym nie może stworzyć przychylnego stanowiska wobec żydów i dlatego „**CHŁOPI NIE MOGĄ SIĘ DO ŻYDÓW USTOSUNKOWAĆ DODATNIO**“.

„**Wieś polska** — pisze „**Piast**“ — w obecnej chwili zdradza nastroje niechętnie w stosunku do żydostwa i coraz wyraźniej uświadamia sobie ujemną rolę ży-

Dlatego też sądzimy, że należy naskwicowany plan realizować. Ruch ludowy w Polsce musi iść drogą własną, a przykład jaki daje w najaktualniejszych zagadnieniach Polski daje dowód, że praca jego jest aktywna.

Stanowisko ruchu ludowego w kwestji żydowskiej i jego nieubłagana walka z wrogiem własnym **JEST GODNYM PRZYKŁADEM DO NAŚLADOWANIA**, dla tych partij politycznych, które dotychczas nie zrozumiały i nie spostrzegły niebezpieczeństwa żydowskiego. Uzdrowienie od podstaw idzie szybkim krokiem naprzód.

Być może, iż wkrótce nietylko Stronnictwo Ludowe, ale wszystkie polityczne i społeczne organizacje polskie ustosunkują się do kwestji żydowskiej negatywnie.

Signum temporis...

I: S.

KRONIKA

MAJ.

27 Niedziela Trójcy Św. Bedy w.
28 Poniedziałek Augustyna b. w.
29 Wtorek Marji Magdaleny de Pez.
30 Środa Feliksa pap. m.,
31 Czwartek Boże Ciało. Anieli

CZERWIEC.

1 Piątek Bł. Jakóba Strzemię
2 Sobota Marcelina, Sadoka m.

—o—

Apel fransistów do antysemitów wszystkich krajów.

Redakcja antysemitycznego, oficjalnego organu fransistów „LIBRE PAROLE“ Paryż, I-er, 27, Rue des Petits - Champs, zwraca się za naszym pośrednictwem do wszystkich antysemitów, aby wszelkie antyjudajskie wydawnictwa prasowe i broszury we wszystkich językach świata na podany adres do Francji nadsyłać. „LIBRE PAROLE“ ze swej strony będzie regularnie nadsyłać swoje wydawnictwa i gazety.

—o—

Program który się wypełnia.

Jak konsekwentnie dąży żydostwo do osiągnięcia swego celu, którym jest zawładnięcie światem — świadczy o tem — częściowo zapomniana już — broszurka, napisana przez anonimowego autora kilka lat temu, której treść dzisiaj dopiero nabiera pełnego znaczenia, ze względu na jej „proroczy“ charakter.

„Bolesne i pełne cierpień czasy prześladowania“ — powiada autor — „które naród izraelski znośił z heroiczną cierpliwością, szczęśliwie minęły, dzięki postępowi cywilizacji chrześcijańskiej. Ten postęp jest dla nas najbezpieczniejszą tarczą, za którą możemy się ukryć i niepostrzeżenie przebiec szybko przetrzeźnić, dzieląc nas od wzniosłego celu. Spójrzmy na położenie materialne Europy, na to czem obecnie rozporządza żydzi.

Wszędzie są Rotszyldzi — żydzi są panami sytuacji finansowej. Mimo wszystko wszelkimi sposobami dążyć musimy do zmniejszenia wpływu kościołów chrześcijańskich, które zawsze były i będą naszymi największymi wrogami. W tym celu siac musimy w dusze ich wiernych idee wolnomyślne, budzić rozłamy i spory religijne. Każda wojna, każda rewolucja, każdy przewrót polityczny i religijny zbliża nas do celu.

Żydzi muszą się dostać do ciał ustawodawczych, aby mogli pracować nad usunięciem tych ustaw, które ustanowili goje przeciwko dzieciom Izraela.

Koniecznien trzeba utrzymywać proletarijat w skłonności do żydów i poddać go rozkazom tych, którzy nam służą za pieniądze“.

Cyż to, co obserwujemy dzisiaj, nie jest dosłownym wypełnianiem owego programu? Czas najwyższy otrząsnąć się ze szkodliwego marazmu.

Francję ogarnia wielki ruch antyżydowski.

Zbudzony ostatnimi wypadkami i wielkim rozrostem komunizmu, francuski ruch przeciwydowski przybiera stale na sile, z żywiołową wprost siłą, ogarnia całe społeczeństwo. Żydzi nie spodziewali się, że ojczyzna wielkich rewolucyj i szeroko pojętego liberalizmu stworzy potężny prąd antysemityczny, który zagrozi im poważnie. Nawet autorytet Bluma i jego towarzyszy — współplemieńców nie powstrzyma przeciw żydowskiego ruchu, który kroczy ku zwycięstwu.

Toteż żydzi ze zdziwieniem patrzą na Francję. „Moment“ tak pisze:

„— Dotąd judofobia we Francji była zaledwie nastrojem, psychologicznym nastawieniem niektórych społecznych i politycznych kół. Żadnych stałych mocnych form organizacyjnych nie miała ona po procesie Dreifusa“.

Ostatnio sytuacja pod tym względem zmieniła się. Obecnie można już mówić o ruchu przeciwydowskim, który przybiera określone formy“.

Powstały we Francji organizacje, które walkę z żydostwem postawiły na naczelnym miejscu swych programów. Największą organizacją antyżydowską jest „L' Ation française“ z organem o tej samej nazwie.

I chociaż organizacja ta ma charakter monarchistyczny, to jednak w b. radykalnej formie zwalcza żydostwo, jako największego wroga Francji.

„L' Ation française“ jak pisze dalej żydowskie pismo —

„— odegrała dacydującą rolę w wydarzeniach 6 lutego (1934 r. przyp.). Z tego powodu jej popularność ostatnio wzrosła i wszystko, co się u nich pisze, ma silny rozgłos. W tem piśmie

do dziś dnia twierdzi się, że Dreifus był zdrajcą i że żydzi są faktycznymi panami Francji“.

„— Najniebezpieczniejszą jej stroną jest młodzież, którą zdolali zorganizować przywódcy monarchistyczni i która jest jakby „armją walczącą“ przeciw żydom. Tak zw. „camelots du roi“ liczą ponad 20 tysięcy członków w Paryżu i w miastach prowincjonalnych“.

Ale ruch antyżydowski skupia się nietylko przy „L' Ation française“, ale i w organizacjach faszystowskich, t. z. fransizmu, i w „La solidarite' française“ z organem „L' Ami du peuple“. Ostatnia organizacja liczy 150 tysięcy członków, a hasłem jej jest: „Francja dla Francuzów, żydzi do Jerozolimy“.

Jak więc widzimy Francja otrząsa się z przewagi żydowskiej. Wielki ruch idzie naprzód do zwycięstwa.

Żydzi popierają Hitlera.

Tak często słyszy się o bojkotowaniu wytwórczości niemieckiej przez żydów, a jednak jeszcze częściej spostrzegamy zjawisko popierania tych zniechęconych Niemców przez... żydów. Różnica pomiędzy teorią a praktyką jest wielka. Na zewnątrz, dla oka urzadza się wiece, przemówienia, zbiórki, a po cichu jeden przed drugim sprowadza towar z zachodniej granicy. I nawet ci, co z całym poświęceniem“ pracują dla sprawy żydowskiej w tajemnicy popierają wytwórczość germańską.

Oto w Warszawie żydowskie kino zakupiło obecnie nowy film produkcji hitlerowskiej pt. „Weronika“.

Tu nie chodzi o ideę, bo tej żydzi nigdy nie mieli i mieć nie będą, ale o... pieniądze. I w tem jest wszystko. Gdyby za bojkot Niemiec otrzymali kapitał, to akcja ta udałaby się w 100 procentach, ale że tak nie będzie, przeto zawsze popierać będą nawet... hitlerowskie Niemcy.

Narzekają na Polskę.

Żydzi choćby im było najlepiej, będą zawsze narzekać, że im jest źle.

Oto znów wylewają swoje bóle na Polskę:

„— Dzień w dzień drukują się artykuły, notatki, feljetyony o „żydowskim niebezpieczeństwie“, grożącym Polsce, jeżeli nie uwolni się możliwie najprędzej miast i miasteczek od żydowskiego zalewu“.

Na każdy odruch uświadomienia ze strony polskiej podnoszą alarm, pragnąc zabezpieczyć się przed ewentualnościami i skutkami poznania „niebezpieczeństwa żydowskiego“. Musi się jednak kryć w tem dużo prawdy, skoro tak boją się prasy, która ma zerwać zasłonę. Jeśli nie poczuwają się do niczego nie powinni podnosić tak wielkich krzyków.

Należy żydów demaskować dalej.

Kobieta na swe usta mniej zu-
[żywa kredki
Jeśli jada pierniki zwłaszcza
[„ANTONETKI“
Lepiej bowiem na cerę działają
[pierniki
Niżeli za graniczn e wszystkie
[kosmetyki
Kraków, Sławkowska „ROTHE“.

—o—

KRAJĄ POGŁOSKI, że rząd ma przystąpić do realizacji nowego uniwersytetu w Toruniu dla dzielnicy pomorskiej.

W BIAŁYMSTOKU przyszło do gwałtownych zajęć antyżydowskich, które spowodowali żydzi pobiciem Polaka Stańskiego. Rozzuchwalone żydostwo usiłowało podpalić lokal Str. Narodowego, czemu przeszkodził antysemit.

NA POCHÓD żydowski w Białymstoku napadli antysemita. W walce, jaka się wywiązała 30 żydów odniosło obrażenia.

W WILNIE na zebraniu antyhitlerowskim żydzi pobili się między sobą. I to wszystko o... Hitlera. Krew żydowska leje się w obronie Hitlera.

TROCKI WYJECHAŁ DO SZWAJCARJI do Chamonix w towarzystwie swej żony i dwu przyjaciół.

NA LOTWIE PRZYSZŁO do zamachu stanu. Premjer i min. wojny kieruje akcją rządową.

WŁOSKI SAMOLOT „Leonardo da Vinci“ przeleciał Atlantyk.

Przegląd polityczny.

Tydzień ubiegły zaznaczył się w Polsce ostatecznym ukonstytuowaniem się nowego gabinetu, na którego czele stanął prof. Leon Kozłowski. Jak już poprzednio zaznaczyliśmy zmiana premjera, oraz dwu ministrów t.j. handlu i przemysłu, którym został p. Rajchman, oraz Opieki Społecznej p. Paciorkowski — nie oznacza bynajmniej zmiany zasadni czego kierunku rządu — natomiast jest dowodem, co także już podkreślaliśmy — przesunięcie punktu ciężkości prac rządu, na sprawy gospodarcze kraju, wymagające gorliwego i energicznego zajęcia się niemi. Osoba obecnego premjera — dotychczas prawie nieznanego — daje przy najmniej nadzieję spokojnej i zgodnej pracy całego gabinetu, a to ze względu na fakt, że prof. Kozłowski nie pozostaje w konflikcie z żadną grupą Bezpart. Bloku, stojąc niejako ponad wszelkimi wewnętrznymi antagonizmami, ciesząc się przytem zasłużoną opinią ideowego Piłsudczyka, zwłaszcza u Pana Prezydenta, którego jest wypróbowanym mężem zaufania. Najbliższa przyszłość pokaze, czy i o ile nowy Rząd spełni pokładane w nim nadzieje.

Pewne ożywienie zanotowano także na terenie międzynarodowym, w związku „dogorywującą“ konferencją rozbrojeniową oraz otwarciem sesji Ligi Narodów. Nigdy nie spodziewaliśmy się rewelacji po genewskiej konferencji — przynajmniej jednak musimy, że takiej bezpłodności i jałowości rozmów — w najbardziej nawet pesymistycznych przewidywaniach — nie moglibyśmy wyprorokować. Fakt, że rokowania rozbrojeniowe nie posunęły się zupełnie naprzód, że prowadzone rozmowy nie wpłynęły w żadnej mierze na zmniejszenie tempa zbrojeń państw europejskich — dowodzi najlepiej, chybotnej imprezy — jaką konferencja genewska była od swego przedwczesnego urodzenia. Sprawa zbrojenia Europy jest sprawą niezwyklej wagi — kto wie czy nawet nie kluczem do rozwiązania gnębiącego nas straszliwego kryzysu — dlatego winna być corychlej załatwiona, ale nie

przy pomocy pustych frazesów, demagogicznych deklaracji, lecz wzajemnych i bezpośrednich rokowań pomiędzy zainteresowanymi państwami.

Suchotniczy swój żywot podtrzymuje jeszcze Liga Narodów, która właśnie rozpoczęła szereg tajnych debat, mających „niewątpliwie“ uzdrowić chore organizmy państw europejskich. Na pierwszy ogień poszła sprawa sporu węgiersko-jugosłowiańskiego, który aczkolwiek nie groził zakłóceniem pokoju, to jednak ze względu na powtarzające się konflikty nadgraniczne — utrudnił normalne współżycie obu narodów. Liga Narodów ma właśnie znaleźć lekarstwo na ten anormalny stan.

Duże zainteresowanie budzi w Europie zbliżający się szybko termin plebiscytu w Zagłębiu Saary, w którym obywatele oświadczyć się muszą za: „status quo“ — Francją wzgl. Niemcami. Francja nie lędzi się bynajmniej zwycięstwem dlatego nie prowadzi żadnej propagandy — natomiast Niemcy — pozornie pewni wyniku plebiscyt rozpoczęli na olbrzymią skalę zakrojoną agitacją — nie wahając się nawet głośno opowiadać, że bez względu na rezultat głosowania — Zagłębie musi być przyłączone do Rzeszy. Jest to wyraźną zapowiedzią zbrojnej aneksji zagłębia, co zpowodowaćby mogło nieobliczalne następstwa w Europie.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

WP. Cieszynianin. — Artykuł, o którym Pan wspomina jest napisany i tylko z braku miejsca nie mógł iść do poprzedniego numeru.

WP. Aniela S. — Jasło. — Artykuł nadesłany przez Panią został uwzględniony w artykule „Jak „Inwesta“ inwestuje cudzie pieniądze“.

WP. Marja O. — Łódź. — Z wiersza nadesłanego skorzystać nie możemy, gdyż uległyby konfiskacie. Forma pozostawia też wiele do życzenia. Prosimy o dalszą współpracę i korespondencje z Łodzi, które b. chętnie zamieścimy.

WP. Os. — Łódź. — „To i owo“ porusza sprawy już wiele razy omawiane. Prosimy o inne. Przecież Łódź jest terenem ciągłej walki z żydostwem i materiałem na korespondencje.

WP. Senas Wilniutis. Odpowiedzi na „Ankietę“ zamknęliśmy. Sprawa Polesia była omówiona w ten sposób, jak Pan porusza. Prosimy o współpracę.

WP. Szerszeń — Przemyśl. — Feljeton „Rewolucja pałacowa“ b. dobry, ale zrozumie Pan, dlaczego umieścić nie możemy. Uwagi Pana niepozbawione racji. Czekamy na dalsze artykuły.

WP. Zagłębianin — Sosnowiec. — Artykuł o Lublinie prosimy nadesłać. Sprawy inne poruszaliśmy w „Ankiecie“.

Bezczelność żydów w Grybowie.

Apel do Rady Miejskiej i Komendanta P. P.

Znana jest już dobrze żydowska przebiegłość, a nade wszystko ich nie powściągliwa agresywność i nachalność nie zwracająca najmniejszej uwagi na etykę i moralność.

I oto przykładem tej bezceremonialnej bezczelności żydowskiej jest w ostatnich czasach Grybów. To miasto jeszcze do niedawna siedziba powiatu zostało zdegradowane (nie wiadomo dlaczego) do rzędu miasteczek prowincjonalnych, typowych b. galicyjskich dziur, o które czasem niechcący zawadziła noga jakiegoś wyższego urzędnika cesarskiego. Ale trudno! Z tem się musimy pogodzić; nie możemy się jednak pogodzić z tem, aby żydzi mieli większe prawa od nas aryjczyków, by mogli robić wszystko co chcą.

Oto żydzi z Grybowa otrzymali zezwolenie od władz na t. zw. „Eiruf“, tj. miejsce potrzebne dla nich do jakichś praktyk religijnych, które oczywiście natychmiast postanowili ogrodzić drutem. Tak więc Grybów otrzyma okaz upiększający, to miłe miasteczko, mimo, że Rada Miejska i całe społeczeństwo chrześcijańskie bez różnicy przekońców przeciw temu protestuje. Uparcie broni stanowiska chrześcijańskiego miejscowy proboszcz ks. Jan Solak, do którego przy był nawet sam rabin tutejszy z zapytaniem czy nie sprzeciwia się wprowadzeniu tej „innowacji“, na co otrzymał jednak negatywną odpowiedź.

Ale zezwolenie jest i „Einruf“ będzie „ozdobą“ Grybowa w przysz-

ci, oraz będzie dobitnie świadczył o tem, jaka narodowość tu ma przewagę.

Doprawdy! trudno zrozumieć stanowisko niektórych czynników, które pozwalają z takim spokojem na oszpeccenie miasta.

Niedługo, a żądania żydowskie posuną się dalej. I w innych miastach ujrzymy te „ozdoby“, które będą wymownym świadectwem... przeszłości.

Dziś, kiedy na całym świecie dąży się do izolacji żydów, w Polsce daje się im prawa wyjątkowe.

Ten fakt może mieć jednak oplakane skutki. Całe bowiem społeczeństwo chrześcijańskie nie kryje swego oburzenia, które może się zakończyć reakcją na tle religijnem. Dlatego koniecznym byłoby, aby to zezwolenie cofnąć, gdyż miasto Grybów nie pragnie przybrać widoku ghetta, ale chce stać na poziomie europejskim, chce podtrzymać tradycję czysto polską.

Dopóki Grybów był siedzibą starostwa, to z tej samej racji posiadał dogodniejsze warunki dla tutejszych mieszkańców. Obecnie jednak samo społeczeństwo stara się o dalszy rozwój i dlatego uprawia się propagandę letniskową. Ale i jakże w takich warunkach można myśleć o propagandzie, skoro takie monstrum Grybowa „Eiruf“ może ich na zawsze stąd odstraszyć.

Dotychczas przyjeżdżało tu wielu letników, ale należy się spodziewać, że widok „Eirufu“ i semickich fizjognomij odstraszy ich teraz w zupełności.

Dlatego też w imieniu całego aryjskiego i polskiego społeczeństwa apelujemy do p. Burmistrza i Rady Miejskiej, aby założyła gorący protest przeciw tak poważnemu naruszeniu polskości. Zwracamy się do Komendanta P. P., aby „zaopiekował“ się naszymi żydami, zwłaszcza w niedzielę i święta i poza godzinami urzędowymi, z tej racji, żeby „bezpieczeństwo“ było sprzedawać towar w godzinach i dniach zakazanych.

Fakty takie — jak ostatnio w Grybowie — niestety dają się zauważyć i gdzieindziej, a koliduje to b. wyraźnie z duchem narodu polskiego.

Nie należy więc łamać odwiecznej tradycji! Dlatego też publicznie protestujemy przeciw tej hańbie, jaką spotyka nas na ziemi praocjów. Znosiliśmy przez 150 lat hańbę niewoli, walczyliśmy o naszą wolność do ostatniej kropli krwi I **DZIŚ MAMY PRAWO STANĄĆ W OBRONIE SWYCH PRAW.**

Mamy za sobą tradycję walki o polskość naszego miasta, o nieśmiertelność ojczyzny, podczas gdy ci, co dziś rozporli się dumnie na naszej ziemi, mają za sobą ciemną kartę, której na imię: **ZDRADA!**

Nie pozwolimy, by nawet o piędz ziemi powiększył się ich stan posiadania. Będziemy bronić polskiego Grybowa, będziemy przez „Hasło Pod.“ uwiadamiać naród o wielkim niebezpieczeństwie jakie grozi nam i Polsce.

Obywatele Grybowa.

—o8—

negdaj stanęli za ten czyn przed sądem, który uznał ich winnymi i skazał Weiselberga na 5 mies. w. i 2.000 grzywny lub 100 dni więz. Fleischera na 4 mies. w. i 1.000 zł. grzywny z zamianą na dalsze 50 dni więzienia, Dillera na 3 mies. więz. i 500 zł. z zamianą na dalsze 20 dni więz. Mincknera 4 mies. więz. i 1000 zł. grzywny w razie nieściągalności na dalsze 50 dni więzienia. Tak ukarano nielegalnych fabrykantów. Aka.

—0—

Jak wsadził do więzienia sierżant W. P. dwóch żydów.

W czasie od sierpnia 1933 r. do marca 1934 r. dwaj żydowie, a to Alter Minzer, false Braun, lat 53, handlarz drobiu z Brzeska, oraz Aron Minzer, lat 36, kupiec z Krakowa, z ulicy Kołetek 9, postanowili coś zarobić łatwym sposobem, ale oszukańczym. W tym celu starali się zwabić kogoś bliskiego, który ma do stępu do aktów poborowych i za pieniądze przekupić urzędnika, a za jego pośrednictwem uwalniać poborowych poborowych. Aron Minzer poznał sierżanta z DOK. niejakiego Józefa Kaletę, z którym odbyli konferencję, nakłaniając go do wyszukania „kogoś“, by tenże uwolnił niejakiego Salomona Minzera i Arona We streicha, ofiarując mu za każdego po zł. 200.—, oczywiście sami pobierając grubo więcej. Kaleta nie w ciemnię bity w lot zrozumiał co się święci, że żydzi nie lubią służyć w wojsku i doniósł o tem swej władzy przełożonej, która pozwoliła mu dalej z nimi traktować. Gdy Kaleta prowizorycznie zgodził się na proporcję oszukańczych żydów ci wręczyli mu 400 zł., dając również bliższe informacje. Władze zaraz po zdemaskowaniu żydów doniosły do prokuraturji, która wyrefinowanych oszustów aresztowała. Za ten czyn stanęli obaj przed Sądem Okręgowym Karnym w Krakowie i pomimo wykretów zostali zasądzeni każdy z nich po dwa lata c. więzienia bez zawieszenia, a to z tego powodu, że za taki czyn byli już karani.

Rozprawie przewodniczył sso dr. Traczewski, osk. prok. dr. Jarosiński. (Aka).

—o8o—

NA FUNDUSZ PRASOWY ZŁOŻYLI:

WP. Chemiczewski, Mielec 50 gr.
WP. Inż. Maciejowski Tarnów 2 zł.
WP. J. Krempa, Mielec 1 zł.
WP. St. Ważewski, Tarnów 50 gr.
WP. M. Syrkowa, Tarnów 30 gr.
WP. Dr. Redyk, Kraków 10 zł.

Wszystkim powyższym osobom składamy serdeczne podziękowania staropolskiem „Bóg Zapłać“.

—o8o—

TEATR IM. SŁOWACKIEGO

Niedziela pop.: „Straszny Dwór“.
Niedziela wiecz.: „Sułkowski“.
Poniedziałek pop.: „Chcę wianie ciebie“.
Poniedziałek wiecz.: „Rzeczpospolita poetów“.
Od wtorku o 8 wiecz.: „Rzeczpospolita poetów“.

— :: —

Niezwykłe powodzenie, jakim od samego początku cieszy się wspaniały program

Cyrku Staniewskich

jest całkowicie uzasadnione. Krakowianie przywykli już do oglądania wspaniałych numerów tego najwięk szego w Polsce cyrku, jednak to, co obecnie nam pokazano, zasługuje ze wszechmiar na miano prawdziwie wspaniałego widowiska. Nie wiadomo co na większą zasługuje pochwałę, każdy bowiem numer jest w swoim rodzaju doskonały i nagradzany renetycznymi oklaskami. Ze względu na krótki termin pobytu cyrku w Krakowie, należałoby skorzystać z nadarzającej się sposobności, oglądnięcia naprawdę atrakcyjnego programu.

— :: —

Na marginesie morderstwa w mieszkaniu Dr Nüssenfelda w Krakowie.

Przed kilku dniami, cały Kraków poruszył się na wiadomość o potwor nem morderstwie w mieszkaniu dra Nüssenfelda. Ofiarą padła aryjska służąca Garnarczówna.

Tem tego morderstwa jest rabunek 70 tysięcy zł., jakie przechowywał w mieszkaniu swem dr. Nüssenfeld.

Zabójcy chcąc pozbyć się świadka napadu dokonali potwornego morderstwa i zabrawszy olbrzymi kapitał zbiegli w niewiadomym kierunku i dotąd wszelki ślad po nich zaginął.

Ale nie to nas interesuje, że skradziono tak wielką sumę pieniędzy, nawet nie to, że żyd dr. Nüssenfeld trzymał je w pończosze, ale to, że ten olbrzymi na dzisiejsze czasy kapitał stał się powodem śmierci chrześcijańskiej służącej, która eo ipso stała na przeskodzie bandytom i była niejako strażą ochronną kapitałów dr. Nüssenfelda.

Pomijamy tę interesującą stronę rozważań, jaką byłaby uwaga, że dr. Nüssenfeld prowadząc prywatną kancelarię, był na posadzie w Kasie Chorych (Ubezpieczalni Społecznej) co przynosiło mu b. poważne dochody, że szkoda dla wielu aryjczyków, którzy nawet jednego i to złe płatnego zajęcia znaleźć nie mogą — ale warto pomyśleć o losie aryjskiej służącej, która w takich warunkach, jak ostatnio śp. Garnarczówna dla żydowskiego kapitału staje się ofiarą niewinną.

Gdyby dr. Nüssenfeld zaufał bankom polskim, lub kasom oszczędności byłby uniknął podwójnego zła: ka pitały byłyby zabezpieczone, a przytem — z całą pewnością stwierdzić możemy — nie doszłoby do potwornego morderstwa, jakie popełniono na osobie aryjskiej śp. Garnarczówny. Oto los polskiej służącej w domu żydowskim. Czy ten i tym podobne

fakty nie powinny być przestrożą, **PRZYKAZANIEM** dla aryjskich służących, aby nareszcie zrozumieli, że służba żydów — jak to już wykazały niezliczone fakty — jest jeśli nie hańbą, to w każdym razie poniżeniem rasy aryjskiej, której zalety ducha są bezsprzecznie wyższe, niż rasy semickiej.

Tragedja służącej w Tarnowie. Żydzi oskarżeni o zamordowanie aryjskiej służącej.

W Tarnowie znów proces o zamordowanie aryjskiej służącej, która pracowała u żydów, a następnie skrytobójczo została zamordowana i wrzucona do studni.

Akt oskarżenia przypisuje ten czyn braciom Steinerom z Wesolowa pod Tarnowem, u których właśnie służyła zamordowana śp. Babińska.

Nie chcemy znów ubiegać faktów, nie mamy zamiaru krytykować orzeczeń sądowych, ani znawców, ale znów zwrócimy uwagę na hańbę, jakiej doznają aryjskie służące w służbie u żydów.

Śp. Babińska, jak to wykazał prze wód sądowy, została zgwałcona przez żyda Steinera, a następnie wśród niewyjaśnionych okoliczności zamordowana znalazła się w studni.

I tutaj znów aryjska służąca przeżyła straszną hańbę i tragedję. Jak wskazały zeznania świadków, nie mogła się pogodzić z tem, że wbrew woli będzie musiała zrodzić dziecko z ojca żyda. Wewnętrzna walka i tragiczne położenie śp. Babińskiej, oraz następnie morderstwo — to nowy dowód barbarzyńskiego traktowania kobiety aryjskiej przez żydów, **TO WIELKA, CIEMNA KARTA**, jaką przeżywają aryjskie kobiety w służbie u żydów.

TO JEST PRAWDZIWE NIEWOLNICTWO XX WIEKU, niewolnictwo może w znaczeniu nie materialnem, ale równie poniżające i ciężkie, tem cięższe, że spotyka kobiety aryjskie od wrogiej nam rasy.

Może ten tragiczny i smutny fakt, na tle morderstwa w Krakowie uwykuli całą grozę ohydy i poniżenia na jakie narażają się aryjskie służące przez swoje nierozważne postanowienie służby u żydów.

Kiedyż nareszcie skończy się ta tragiczna walka, to zmaganie się z złem?

Martyrologja cierpień aryjskiej służącej musi wypowiedzieć tu w Krakowie i Tarnowie ostatnie swe słowo.

Czas skończyć nareszcie z tem hańbiącym i nieczemnym poniżeniem aryjskiej służącej!!

—o8o—

Żydzi „konkurentami“ Monopoli Spirytusowego

Przed Sądem Okr. Karnym w Krakowie toczyła się onegdaj sensacyjna rozprawa przeciwko 4-em żydowskiemu kupcom krakowskim o tajne gorzelnictwo. Na ławie oskarżonych zasiadli Markus Weiselberg, Józef Diller, Izaak Fleischer, oraz Lipe Mincker. Weiselberg zakupywał mocne wino z jabłek nieklarowane i dymionami przewoził do mieszkania osk. Dillera i Mincknera przy ul. Kalwaryjskiej, gdzie pędzono spirytus. W zeznaniach najciekawszą stroną rozprawy był opis sposobu pędzenia spirytusu z wina. Diller i Minckner gotowali w swych mieszkaniach wino na piecach w kociołkach, które dostarczał osk. Weiselberg za pieniądze osk. Fleischera. Z kociołków odprowadzano parę gumowym węzłem, odpowiednio chłodzonym wodą, para się skraplała i spirytus spływał do podstawionego w tym celu naczynia.

„Fabryczka“ następnie zbywała spirytus przez swoich odbiorców, notabene też żydów. Nielegalna ta „fabryka“ jednak zbyt ostro paliła w swych piecach, co zwróciło baczną uwagę sąsiadów, czując również zapach spirytusu, wydobywającego się z mieszkań, zawiadamiając o tem policję. Śledztwo dało wyniki sensacyjne, zekwestjonowano spirytus, a całą bandę „żydowskich konkurentów“ monopolu osadzono pod kluczem. O-

„HASŁO WARSZAWSKIE”

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: WARSZAWA, ULICA BRACKA L. 12 m. 12

Interesantów przyjmuje się od: 14-ej do 15-ej.

Kulisy żydowskiej firmy „Del-Ka” w Warszawie.

Do jakiego stopnia groźnym dla polskiego rzemieślnika i handlowca jest żydowski konkurent, z tego sobie nawet w przybliżeniu nie zdajemy sprawy.

Żyd handlowiec lub przemysłowiec opanowany wyłącznie żądzą zysku, nie potrzebuje w walce z polskim konkurentem poświęcać żadnych swoich zapatrywań etycznych — bo ich wcale nie posiada.

To też jego broń jest groźna! Z zupełną obojętnością moralną posługiwac się będzie: kłamstwem, fałszem, wyzyskiem i podstępem, lecz nigdy dla zmierzenia sił nie podejmie uczciwej bronii.

Za typowy przykład może posłużyć historia jednej z żydowskich firm z branży obuwniczej, która przed kilkoma miesiącami otworzyła swój sklep w centrum Warszawy, na ulicy Marszałkowskiej, powiększając jeszcze o centymetr stan żydowskiego posiadania w stolicy.

Centrala tej firmy p. n. „Orzeł” mieści się w Krakowie. Współwłaścicielami jej są dwaj Żydzi, jeden: krakowski „tubylec”, drugi: wiedeński.

Organizacja tej firmy przedstawia się następująco: centrala krakowska, jest właściwie centralą zakupów, która skupuje i dostarcza towar własnym ekspozyturom — sklepom; te „czujki bojowe”, rozsiane po większych miastach Rzeczypospolitej walczą pod najwygodniejszą anonimową tarczą „Del-Ka”, kryjącą zbyt „cudzoziemskie” nazwiska. Za czynność tę Centrala pobiera 10 proc. haracz, obciążający nieoczekiwanie zwykłą kalkulację handlu detalicznego. Jak widzimy już na samym wstępie zarabiają oni dwa razy: raz w centrali, drugi raz w sklepie.

A jakie są ich źródła zakupów? — Rozmaite, — byle jaknajtańsze.

Skupuje się za bezcen towar z licytacji w magazynach skarbowych, specjaliści agenci krążą po producentach i „wyczuwają” sytuację: zagnany koniecznością producent, któremu grozi protest, lub egzekucja sprzedaje za 12 złotych parę obuwia,

która go kosztowała 20 złotych. Co ich może obchodzić rujnowanie polskiego przemysłu.

Są jeszcze inne, bardziej lukratywne źródła, to: Radom i Wilno, teren ostatniego rozpaczliwego strajku chałupników, nieludzką wyzyskiwanych przez miejscowych „bussinessmanów”. Dziwnem się wydać musi, że opinia publiczna nie zwróci uwagi na tę palącą ranę społeczną, ale jeszcze dziwniejszem, że organizacje zawodowe nie mają dość inicjatywy dla podjęcia odpowiednich kroków u władz administracyjnych celem ustawodawczego uregulowania cenników minimalnych płac, chroniących chałupników przed rozżartami hjenami handlowymi. Fakty wydają się być poza rzeczywistością, nie też dziwnego, że administracyjna władza wileńska nie chciała dać wiary interpelowanemu chałupnikowi. W istocie, za wykonanie jednej pary obuwia z dostarczeniem własnych spodów, płacą tam zł. 2.70; najgorszy gatunek skóry na spody kosztować musi zł. 1.80. Co więc pozostaje dla chałupnika? 90 groszy za siedem godzin ciężkiej pracy! Buty tych „przedsiębiorców” są robione ze skóry, ale ze skóry, zdartej z chałupnika.

Nic dziwnego, że podobne obuwie znajduje się na wystawie eleganckie go magazynu, odpowiednio udekorowane i pokazane, „wyskakującą”, bojową ceną 10 czy 12 złotych!

Są to gatunki straganowe, jakich ul. Marszałkowska nigdy jeszcze nie widziała, lecz i na to znajdzie się sposób. Cenę można postawić przy każdym butcie, stawia się więc ją przy wyższym gatunku. Oszukany klient wchodzi do magazynu, gdzie na żądanie pokazuje mu gatunek od powiadający wystawionej cenie. Często nie dojrzy on różnicy, jeśli zaś jest bardziej spostrzegawczy, opowie się mu historję o wyczerpaniu tego rodzaju obuwia, czy inną równie kłamliwą.

Do jakiej perfidji dochodzi nieuczciwa konkurencja firmy „Del-Ka”, to pokazały pierwsze dni funkcjonowania magazynu na ul. Marszał-

kowskiej.

Reklama rozkrzyczała się jaskrawymi afiszami, skrzynki listowe wypełniły się cennikami z „rewelacją” w dziedzinie cen obuwia.

W dniu otwarcia w magazynie panuje „sztuczny ruch”. Magazynuje się wszystkich dostawców miejscowych „robiących” klientelę, wynajęci agenci wchodzą do sklepu, cisną się, „kupują”, wychodzą z firmowymi paczkami, by przespacerować się o kilka domów dalej i zostawić puste paczki w jednej z bram, skąd „od tyłu” przedostaną się z powrotem do sklepu, aby rozpocząć ponowną wędrówkę.

Na szybach widnieją napisy: „Z powodu natłoku, sklep zamknięty na 20 minut, prosimy się nie niecierpliwić”.

Prospekty kłamią klientów, twierdząc, że towar pochodzi z własnej pracowni. W nagrodę za to oszustwo dostaje on premję przy zakup-

F-ma Habermusch i Schiele w Warszawie zatrudnia żydów.

Jeden z naszych czytelników donosi nam, że Zjednoczone Browary Habermusch i Schiele zatrudniają w charakterze inkasentów żydów, a ostatnio byliśmy świadkami zwolnienia chrześcijanina, w miejsce którego przyjęto żyda.

Dziwi nas barzo że firma taka, jak Habermusch i Schiele, ciesząca się dotąd opinią bardzo poważnego przedsiębiorstwa chrześcijańskiego pozwoliła sobie na taki wybryk. Jak wiemy dyrekcja tejże firmy to sami chrześcijanie i żeby rozmyślnie zwalniać Polaków, a przyjmować na ich miejsce żydów, to fakt godny pożałowania. Czyżby dyrekcja czyniła to rozmyślnie? Miejmy nadzieję, że nie. O ile zaś tak, to po zbadaniu zmuszeni będziemy zająć się tą sprawą bliżej.

Również donoszą nam o innych sprawach z za kulisy firmy Haber-

busch i Schiele, o których napisaliśmy przy najbliższej okazji. Ciekawi nas jedno tylko, jeśli Dyrekcja tak mile ustosunkowała się do żydów, to niechże nam wolno będzie zapytać jakich konsumentów na piwo posiada firma Habermusch i Schiele: Żydów czy Polaków? My wiemy, że piwo dla żydów to artykuł „trefny”.

Destrukcyjna praca żydowska robi nam warsztaty pracy, odbiera chleb naszemu robotnikowi, oszukuje naszego nabywcę, rujnuje nasz handel.

Winniśmy to sobie dobrze upamiętnić!

Destrukcyjna i rozkład są czynnikami składowymi żydowskiej psychiki, jej czynnikiem nieodłącznym. Żywił żydowski jest czemś, jak dynamit, rozsadzającym jednolitą masę społeczną, jej fizyczny i moralny stan posiadania. Gdziekolwiek znajdzie się żyd musi coś zniszczyć, coś rozbić, coś rozłamać. Jest to jego odwieczna rola!

O tem musimy pamiętać!

R. H.

busch i Schiele, o których napisaliśmy przy najbliższej okazji.

Ciekawi nas jedno tylko, jeśli Dyrekcja tak mile ustosunkowała się do żydów, to niechże nam wolno będzie zapytać jakich konsumentów na piwo posiada firma Habermusch i Schiele: Żydów czy Polaków?

My wiemy, że piwo dla żydów to artykuł „trefny”.

R. H.

SKONFISKOWANO.

Adres oddziału na G. Śląsk i Zagłębie:

KRÓLEWSKA HUTA
Ul. 3-go MAJA 15. m. 2. Telefon 416-72.

„HASŁO ŚLĄSKIE I ZAGŁĘBIOWSKIE”

Redaktor działu śląsko-zagłębiowskiego

przyjmuje
we wtorki od 5-7 po poł.

Sprawy redakcyjne i adm. w dziale „Hasło Śląskie i Zagłębiowskie” prowadzi p. redaktor Sołkolnicki Król.-Huta, 3-go Maja l. 15.

Ratujmy Śląsk!

W myśl zasad konstytucji Żydzi są obywatelami państwa polskiego, a więc korzystać mogą z tych wszystkich praw, które przysługują rdzennym Polakom. To prawda. Ale w konstytucji niema takiego artykułu, któryby nakazywał popieranie żydów przez znieprawdzone przez nich gojów — drogą nabywania wszelkich artykułów, koniecznych w życiu codziennem. Nie głosi także konstytucja, że aryjczyk tylko ma w polsce pracować w kopalni, hucie czy na roli, a handel i przemysł zarezerwowane mają być dla żydów, łącznie z dużymi zyskami płynącymi z

tych intratnych interesów. Dlatego wolno nam budzić uświadomienie obywatelskie wśród najszerszych mas naszego narodu, tak urzędniczych, jak robotniczych i chłopskich.

A niebezpieczeństwo ze strony żydów dostawa groźną jest wielkie. Wszak na Śląsku znajduje się obecnie około 50.000 napływowych żydów. Jeżeli przyjmiemy, że na skromne utrzymanie rodziny potrzeba miesięcznie około 200 zł. — to dochodzimy do smutnego wniosku, że robotnik, urzędnik i chłop śląski wydaje miesięcznie na utrzymanie żydów 10 milionów złotych, co czyni w roku olbrzymią kwotę 120 milionów. Ile to uczyni w przeciągu lat dziesięciu? dwudziestu? Jest to stanowczo za drogo dla Ślązaka — zwłaszcza w dzisiejszych tak ciężkich czasach. Te miliony — stracone na zawsze dla narodu i państwa — winny w przyszłości dostać się do kieszeni dzieci śląskich, które wychować trzeba na

kupeców i rzemieślników i w ten sposób wydrzeć żydom zagarnięte przez nich dziedziny. Aby się to stać mogło — rzućmy na Śląsk hasło — które pójdzie od domu do domu, od wsi do wsi, od miasta do miasta: wolno ani grosza zanieść do żyda!

Ratujmy Śląsk przed zalewem żydowskim.

Crześcijańska Hurtownia
Książęcego Tyskiego Piwa
KONRAD BISCHOFF
Wielkie - Hajduki, ulica Krakowska 5.
Telefon 406-36

Pijcie i żądajcie
wszędzie i wyraźnie

„Piwo Tyskie“

Jak „Investa“ inwestuje cudze pieniądze do swojej kieszeni

CZAS UKRÓCIĆ ŻEROWISKO AG ENTÓW SPRZEDAJĄCYCH OBLIGACJE NA RATY.

W dalszym ciągu naszych wywodów na temat ostatnio zdemaskowanej obłudnej arefy oszukańczej Towarzystwa Bankowego, typowo żydowskiej kombinacji w Grodnie i podobnego przedsiębiorstwa żydowskiego w Krakowie, które na Śląsku reprezentuje „Investa“ — dzisiaj zajmujemy się szczegółowym omówieniem warunków, na jakich takie obligacje się sprzedaje. Z warunków tych wynika, że nabywający obligacje na raty obywatel jest żywcem obłupiany ze skóry przez pomysłówych żydów, dla których względy moralne i przyzwoitość handlowa nie istnieją. Zobaczmy owe osławione warunki

Obligacja dolarowa, popularnie zwana dolarówką, kosztuje w każdym solidnym banku państwowym lub prywatnym 55 zł. w chwili obecnej. Kurs ten waha się mniej lub więcej, ale wahania są minimalne. Tymczasem „Investa“ tę samą dolarówkę sprzedaje w sposób następujący: nabywca płaci „Inwescie“ w ciągu 29 miesięcy po 3.25 zł., czyli razem 96.25 zł. Do tego dochodzi: obowiązkowa prenumerata „gazety losowej“ w ciągu owych 29 miesięcy i następnie rok po wypłaceniu, czyli w ciągu 41 miesięcy. Roczna prenumerata kosztuje 6 zł. — zatem razem wyniesie do 20.50 zł. Niezależnie od tego nabywca dolarówki musi zobowiązać się do opłaty za nieproszoną „kontrolę numerów“ w kwocie 6 zł. rocznie, co znowu wyniesie 20.50 zł. Razem tedy biedny nabywca za dolarówkę, która kosztuje tylko 55 zł. płaci 137 zł. 25 gr.

Pozornie nabywający na raty obligacje państwowe w kombinacyjnych przedsiębiorstwach żydowskich obywatel, ma mieć prawo gry i prawo do podjęcia wygranej, nawet więcej, ma on jakoby udział w grze na pięć innych numerów dolarówkowych, co już „jest dobrodziejstwem“, „szlachetnym gestem“ niejako, robionym jedynie po to, aby dopomóc nabywcy do zdobycia majątku. W rzeczywistości jednak cała sprawa przedstawia się „troszeczkę“ inaczej, bowiem nabywający obligacje, jak długo nie wypłaci ostatniej raty — ma udział w grze i prawo do wygranej tylko w bardzo minimalnym procencie jednej obligacji istotnie nabytej. Pozatem — nie zdarzyło się jeszcze nigdy, jako żywo, ażeby taki szczęśliwiec się trafił i istotnie wygrał choćby tylko sto dolarów.

Co gorsza — już nawet po wypłaceniu wszystkich rat, a więc uiszczeniu całej kwoty 137.25 zł. — nabywca nie zawsze może się doprosić wydania mu oryginalnej akcji.

A ileż to pieniędzy wpływa do żydowskich kieszeni za nic, z przyczyny

nieostrożności jedynie nabywającego! Przychodzi agent takiego „ratalnego przedsiębiorstwa“, wpycha nieraz niemal gwałtem „dokument“ kupna obligacji, pobiera pierwszą ratę w kwocie 3.25 lub 21.50 (bo i takie raty istnieją) i zadowolony wynosi się dalej. Nabywca zaś wtedy dopiero orientuje się, że wpadł w pułapkę, kiedy przychodzi płacić drugą ratę, a brak mu pieniędzy. Wtedy dopiero czyta warunki i dowiaduje się, że o ile nie wpłaci raty — pierwsza wpłata przepada. Płaci więc tę drugą ratę, płaci nawet trzecią i czwartą, ale zdarza się, że już piątą uiszczyć nie może i wszystkie dotychczasowe wpłaty przepadają, gdyż

kombinatorzy żydowscy zastrzegli to sobie wyraźnie w swoich „warunkach“.

Już na podstawie powyższych faktów (bo podamy jeszcze inne w następnych numerach) — od razu zorientować się można, że tego rodzaju przedsiębiorstwa, jak Towarzystwo Bankowe w Grodnie, Spółdzielnia Bank Kredytowy w Krakowie, „Investa“ w Katowicach (wszystkie one żydowskie, czy to nie symptomatyczne!) obliczone są jedynie na ciągłe zyski w sposób bynajmniej nie uczciwy, ale oparty na wyzysku nieświadomych, naiwnych i obalamuconych obywateli. Z tych też przyczyn władze bezpieczeństwa

powinny koniecznie zająć się agentami „Investy“, która „reprezentuje te instytucje krajowe“ na terenie Śląska. W dobie dzisiejszej powszechnej pauperyzacji społeczeństwa polskiego, nie wolno pozwalać wydrwigroszom na ciągnięcie łyka i bogacenia się kosztem społecznym.

—ośo—

Helena Kasner

SKŁAD TOWARÓW BAWELNIANYCH

Sprzedż towarów włókienniczych płótna madapolany selesia, pościelowe, popeliny, ryps, musliny, barchany, ceraty fartuchowe, pończochy, skarpetki, firanki i tp.

Katowice ul. Kochanowskiego 10

Telefon nr. 317-56.

Sprzedawcykowie interesów aryjskich w Król. Hucie

Skupna — Szafarczykowa — Richard Nietz i in.

Każdy aryjczyk, który dopomaga żydowi do osiedlenia się na stałe na Śląsku, czy to przez wynajęcie sklepu, mieszkania lub t. p. zasługuje na miano sprzedawcyk interesów aryjskich i takim w rzeczy samej jest.

Do takich właśnie należą ci wszyscy, którzy w Królewskiej Hucie posiadają żydom i ich interesom, jak Skupna, Schaffartzik, zniemczona Ślązaczka i wreszcie wujek żydowski, Richard Nietz, największy szabesgoj na terenie król. huckim.

Przyjrzyjmy się im kolejno. Zatem Skupna. Jest to wdowa nie posiadająca ani jednego dziecka, ale posiadająca majątek zabezpieczający jej całkowite, wygodne utrzymanie do śmierci. Jednakże osoba ta jest zdania, że należy zbierać grosze do śmierci bez różnicy od kogo pochodzą. Dlatego na środku podwórca w swoim domu wybudowała klitkę, mającą być oficyną i wynajęła ją żydom: Rubinowi Pergrinowi, Klurowskiemu i dwom Spiglom, z których jednemu jeszcze odnajęła frontowe mieszkanie na pierwszym piętrze swego domu.

Ciekawym ze wszechmiar typem jest również Szafarczykowa, właścicielka okazałej kamienicy w Król. Hucie. Ma ona jedynaka syna, który mieszka stale w Bytomiu i zajmuje stanowisko radcy sądowego.

Jednak

obuwie damskie, męskie i dziecinne najkorzystniej kupisz tylko u fachowca

FRANC. BISKUP

Król. Huta, 3-go Maja 43.

Naistarszy skład obuwia w miejscu

Wielki wybór! Ceny konkurencyjne

o oraz wysokie stanowisko w partii socjal.-narodowej. A podczas, gdy syn przyczynia się po drugiej stronie granicy walnie do wzmocnienia aryjskości i wyrugowania żydów, matula jego w sąsiedniej Król. Hucie przyczynia się również walnie, ale do zażydzenia Śląska. Jak to pogodzić te dwie czynności — syna i matki — nie wiemy.

Najczarniej, wygląda w tem towarzystwie szabesgojek niejaki Richard Nietz, miejscowy rzeźnik, słusznie zwany „wujkiem żydowskim“.

W domu tego Nietza prowadziła od lat 30 skład mebli p. Berta Słotosz, płacąc czynsz i wszelkie należności według ugody regularnie, co dzisiaj, mówiąc szczerze, jest unikatem. Nietz nie posiadał nic takiego przeciwko p. Złotoszowej, żeby jej mógł lokal wymówić, uchwycił się tedy kombinacji podwyższenia czyn

szu (w dzisiejszych czasach!) i tak się długo trzymał, aż p. Słotoszowa, nie mogąc zgodzić się na podwyżkę — opróżniła lokal. Na to właśnie czekał tylko imć p. Richard Nietz. Jeszcze się lokal po p. Słotoszowej dobrze nie wywietrzył, już znalazł się w nim — kto? żyd, naturalnie. Żydem tym jest Etko Gajer z Będzina, który uprzednio prowadził marną sklepicynę w Król. Hucie, cztery razy ogłaszał upadłość, cztery razy zarywał rozmaitych dostawców, ale widocznie wcale dobrze wyszedł na tych upadłościach (rozumie się!), skoro teraz wziął całkiem okazały i w dobrym punkcie położony sklep, w którym sprzedaje „konfekcję“.

Lecz zapewne niedługo już przyjdzie taki czas, kiedy skończy się wyzysk i żerowanie pijawek żydowskich na ciele społeczeństwa polskiego.

Bezczelność Rubina Neumana w Król. Hucie

Jak aryjka nauczyła żyda Rubina moresu wobec chrześcijanki.

W Królewskiej Hucie istnieje ulica Kościelna, słusznie nazywana ulicą Żydowską, gdyż 99 proc. sklepów należy do żydów. Wśród nich trafiają się (bardzo rzadko), sklepy chrześcijańskie. Między nimi istnieje tu sklep p. Nowakówny, na szyldzie, którego wyraźnie napisano „Chrześcijański Skład Obuwia“. Nie wiemy z jakich przyczyn, kompetentne władze miejskie uznały za wskazane dojsć do wniosku, że ten wyraz „chrześcijański“ — jest reklamą i zażądały opłaty specjalnej od tego szyldu, jako od reklamy.

Ale wszystko to jest tylko małą dygresją, luźno związaną z głównym tematem naszych wywodów na tem miejscu. Chodzi o nieco inną sprawę.

P. Nowakówna, znajdując się pośród morza żydowskich interesów, rzecz to zrozumiała, narażona jest na tysiączne przykrości ze strony żydów, którzy nie wahają się przed użyciem wszelkich dozwolonych i niedozwolonych metod, byle tylko poderwać jej egzystencję. I oto zdarzyło się, że w dniu 9. maja br. p. Nowakówna zetknęła się z jakimś Rubinem Neumanem, który posiada sklep, czy też warsztat cholewkarski na tejże ulicy Kościelnej. Żyd w rozmowie stał się tak bezczelnym i tak agresywnym, że wyprowadza z równowagi p. N., która uraczyła żyda kilkoma policzkami, ucząc go szacunku i moresu wobec czystej krwi aryjski. Słuszne i jedyne w danym wypadku postąpienie. Mamy nadzieję, że i „Byskawica“, wobec której wystąpienia Neumana (czyli poprostu będzińskiego Najmana) nie mają precedensu, zajmie się tą sprawą w sposób właściwy. S.

TEATR REWJOWY. Z inicjatywy kierownika „Reruty Śląskiej“ p. Stański powstaje w Król. Hucie, początkowo w formie sekcji „Reduty“, teatr rewjowy.

T.I.C.

KRÓL.-HUTA ul. Wolności
KATOWICE ul. 3-go Maja

Popierajcie jedynie chrześcijańskie
składy Jednolitych Cen.

T.I.C. **T.I.C.**

SKŁAD KONFEKCYI MĘSKIEJ I DAMSKIEJ

P. KAMIŃSKI

KRÓL.-HUTA, UL. WOLNOŚCI 20, (róg Sienkiewicza) TELEFON 410-69.

Wiosenne, letnie i zimowe modele stale na składzie.

Największy wybór!

Największy wybór!

Z Król. Huty.

ADOLF SZELL I TYPOWO ŻYDOWSKIE ZWYCZAJE OBCHODZENIA SIĘ Z KLIENTELĄ. W Król. Hucie przy ul. Wolności, prowadzi sklep z materiałami włókienniczymi Adolf Szell. Żyd ten oddawna znany jest z tego, że bezczelność i arogancja, z jaką traktuje się tam klientelę (niestety aryjską), przechodzą wszelkie granice. Ostatnio znowu miało miejsce przykre zajście które spotkało jedną z król. huckich obywateli, która poszła do Szella po zakup materiału na suknię i przyjęta została takimi epitetami, które zapewne raz na zawsze odstraszą ją od kupowania u żydów. Podając do publicznej wiadomości jeszcze ten jeden przykład, zwracamy uwagę kobietom aryjskim, aby wreszcie przestały kupować u żydów. Mamy przecie w Król. Hucie wiele podobnych sklepów chrześcijańskich. (Dom Konfekcyjny Wieczorka, Stanisława Priebego i t. p.), gdzie z powodzeniem można żądany towar i po cenach przystępnych nabyć. St. S.

—000—

Z Wielkich Hajduk.

WAŻNE DLA PP. RESTAURATORÓW. Wszystkim tym restauratorom, którzy nie pozostają jeszcze w stosunkach handlowych z firmą „Chrześcijańska Rozlewnia Piwa Tyskiego“ w Wielkich Hajdukach, ul. Krakowska 5. wł. p. Konrad Bischoff — zwracamy na placówkę tę uwagę, jako na jedną z tych, które prowadzone są według wszelkich zasad uczciwego i solidnego prowadzenia interesu. „Chrześcijańska Rozlewnia Piwa“ p. Bischoffa ma już ustaloną renomę pierwszorzędnie prowadzonej placówki, a zawdzięcza to swemu właścicielowi, młodemu i energicznemu absolwentowi gimnazjalnemu, p. Konradowi Bischoffowi. Restauratorzy, nabywający piwo tyskie (jedyne, jakie na Śląsku zasługuje na miano pierwszorzędnego produktu) — przedewszystkiem brać je powinni z powyższej firmy. St. S.

Co grają w kinach?

Kino Apollo: „Świat bez mężczyzn“.

Kino Sztuka: „Chicago“.

Kino Wanda: Królowa szybkości z Magde Evans i Con Naglem.

Kino Bagatela: Parada rezerwistów, film polski.

Kino Słonko: Smosarska „Księżna łowicka“.

Kino Uciecha: Wielka grzesznica Claudette Colbert.

Dom Żołnierza Polskiego: „Szachownica serc“.

— :: —

CYRK STANIEWSKICH

przy Błoniach koło boiska Cracovii.

Codziennie o 8.15 przedstawienie we wtorki, środy, soboty przedstawienia pop. o 4.15 po cenach zniżonych.

MIODOSYTNI KAZ. ROBACKIEGO

— ZAŁOŻONA W ROKU 1841 —

poleca wszelkie miody tak do picia jak i lecznicze, od najstarszych Kraków, Sławkowska 26.

Reguluj prenumeratę punktualnie

kwartalnie czy miesięcznie
bo od tego zależy byt wydawnictwa
„Hasła Podwawelskiego“

KORESPONDENCJE.
ZA TEN DZIAŁ REDAKCJA NIE
ODPOWIADA.
RĘKOPISÓW NIE ZWRACA SIĘ.

Z Krosna.

Ciekawa sprawa.

W swoim czasie podjął się dostawy materiałów drzewnych do budowy domu p. B., administrowanej przez pełnomocnika Biedera — obecny prezes tut. kahału p. A.

Po przedłożeniu rachunku na kwotę około 23 tys. zł. i skontrolowaniu tegoż na podstawie planów i rewersów dostawy przez inżyniera, prowadzącego nadzór techniczny tej budowy u siebie w domu w Jaśle — dostawca p. A. był zmuszony ów rachunek zredukować rzekomo ze stratą o sumę przeszło 5 tysięcy zł.

Równocześnie inżynier, prowadzący budowę tłumacząc się z stawianych mu zarzutów zaniedbania kontroli pisze o tej dostawie w swoim sprawozdaniu w ten sposób: Co do dostawy materiałów drzewnych przez p. A. zaznaczam, że rachunek ten wydawał mi się wielce wygórowany. Dostałem asygnaty dostawy, które nie były nawet przez pełnomocnika B. podpisane. Wobec tego rachunku oświadczyłem niemożliwość uznania go. Następnie ten sam inż. pisze do adwokata: Przy kontroli rachunku za drzewo okazał mi się tenże zbyt nieprawdopodobny, mimo przedłożonych kwitów dostawy. Po obliczeniu zapotrzebowania przy uwzględnieniu zużytych materiałów na rusztowania i konstrukcje pomocnicze zaproponowałem redukcję o 5.000 zł. na co dostawca się zgodził.

Ta niesolidność w zastosowaniu cen naprowadzić może na nadużycia — w ilościach przez nikogo nie kontrolowanych. Jest możliwość wyliczenia prawie co do metra istniejącego materiału w budowie.

Jednakże z powodu pewnych okoliczności odmówił p. inż. B. skontrolowania tego materiału. Wobec tego zawezwano konc. majstra ciesielskiego z przeszło 50-tnią praktyką i stolarza do obliczenia metrów bieżących zamiany na m. sześć. i na podstawie tegoż obliczenia i okazały się jeszcze b. znaczne różnice w materiale. Zażądano polubownego uregulowania jeszcze tej różnicy, lecz p. A. odmówił, przeto został wytoczony proces. P. inż. Winkler przesłuchiwany w charakterze świadka w dochodzeniu karnej przeciw Biederowi zeznał, że nie mu nie wiadomo o żadnych nadużyciach Biedera, a w sprawie przeciw

p. A. stwierdził stranowczo, że niepodobniem jest odróżnić stary materiał od nowego, a z drugiej strony zaś, że już uwzględnił przy pierwszej redukcji stary materiał i ocenia tenże najwyższej na 400 zł.

Ciekawem jest jednak, co znaczyły wypowiedziane słowa przez inżyniera Winklera przy pierwszej redukcji tego rachunku: „Ale ten B. okradł p. B. i mnie także, a teraz ja muszę te wszystkie świństwa czyścić“ i jak mógł ocenić na 400 zł. stary materiał, skoro nieprawdopodobniem było odróżnić go od nowego.

Pomimo powyższych okoliczności, jak również braku potwierdzenia odbioru na asygnatach odmówiono wiary biegłym i dano przewagę zeznaniom inż. Winklera, który zarazem jest oskarżony w procesie o brak kontroli. Tak więc powstały koszty III instancji do 2.000 zł. i proces przegrany, bo sąd najwyższy stanął na stanowisku, że należało w I inst. innych biegłych zaproponować. — Pozostaje tylko ostatni ratunek, połączenie z dużymi kosztami, wznowienie procesu na podstawie właśnie oświadczenia Winklera, że musi czyścić, o czym pisemnie doniósł nam obecnie pewien świadek tego oświadczenia inżyniera, na którego zeznaniu wyrok był oparty.

Krośnianin.

JAK KRAKOWSKI ZWIĄZEK WIERZYCIELI PRZEPROWADZA UGODOWE TRANSAKCJE.

W swoim czasie podjął się Krakowski Związek Wierzycieli (pod zarządem samych żydów) uregulowania pretensji wierzycieli p. B., za co miał

otrzymać 2 proc. prowizji. W tym celu matka p. B. przekazała około 3.000 zł. w gotówce i w wekslach, odpowiadających na sumę około 1.000 zł. Nadto wręczyła 200 zł. sekretarzowi tego związku, jako wynagrodzenie za przyspieszenie i korzystniejsze przeprowadzenie ugody.

Po przeprowadzeniu transakcji związek ten przedłożył szczegółowe obliczenie, z czego okazało się, że całkowita pretensja wierzycieli wynosiła około 5.000 zł., a związek pobrał prowizję od kwoty 9000 zł. Następnie związek podał, że wierzycielowi niejakiemu Wiesenfeldowi z Krakowa wypłacił 152.17 zł., podczas gdy pretensja tego wierzyciela wynosiła w kapitale 60.64 zł. i w kosztach 61.21 zł., zaś związek faktycznie zapłacił tylko 50 proc. kapitału i całe koszty, co wynosi razem 91.53 zł. Ponieważ kwestje te były niezrozumiałe, przeto odniesiono się o informację w tych sprawach, czy prowizja należy się od długu czy od ugodowej sumy, lecz otrzymano wymijającą odpowiedź.

Zatem prosimy na tej drodze o wyjaśnienie p. prezesa tego związku Perlbergera, na jakiej podstawie związek pobrał 180 zł. tytułem prowizji, oraz kwotę 152.17 zł. dla Wiesenfelda?

Z POWODU BRAKU MIEJSCA W NINIEJSZYM NUMERZE, POZOSTAŁA KORESPONDENCJA ZOSTANIE UMIESZCZONA W NAST. NUMERZE.

—0—

DOBRA SZKOŁA.

— Mój interes idzie świetnie!
— Człowieku, co ty mówisz! W dzisiejszych czasach?

— Założyłem szkołę dla poprawy mężów, w której muszą przebywać cztery tygodnie bez żon.

— No?
— Żaden nie chce wracać do domu.

—0—

MAŁA OMYŁKA.

W szpitalu chirurgicznym dokonuje lekarz bardzo ciężkiej operacji. Odcina wieśniakowi prawą nogę. Gdy już noga była prawie odcięta, wieśniak, zamiast krzyczeć z bólu — śmieje się. Zdziwiony lekarz pyta — co to ma znaczyć? Wieśniak odpowiada:

— Ja się śmieję, że pan doktor taki niemądry. Mnie lewa noga boli, a pan doktor obciął mi prawą.

Ogród Zakładu Józefitów

Kraków ulica Karmelicka L. 6. Tel. 10-112.

Poleca w każdym sezonie kwiaty cięte, doniczkowe, kwitnące liściaste oraz wszelkie produkty ogrodnicze.

Administrator, uczciwy i energiczny
przyjmie w zarząd kilka kamienic w Krakowie: **Łaskawe zgłoszenia do Redakcji pod „Energiczny“.**

Drukarnia Ludwika Gronusia i Ski

KRAKÓW ULICA STOLARSKA L. 6. TELEFON NR. 110-18

Zaopatrzona w maszyny do składania systemu „Linotype“, najnowsze pospieszne rotacyjne maszyny, wykonuje wszelkie roboty w zakresie drukarstwa wchodzące starannie punktualnie.

Geny nader przystępne. Geny nader przystępne